

12 00 14 АДМИНИСТРАТИВНОЕ ПРАВО; АДМИНИСТРАТИВНЫЙ ПРОЦЕСС

12 00 14 ADMINISTRATIVE LAW; ADMINISTRATIVE PROCESS

УДК 34C6

ББК 67.99(2T)90

**МАСОИЛИ ТАҲҚИМИ АДОЛАТИ
СУДИИ МАЪМУРӢДАР ҶУМҲУРИИ
ТОҶИКИСТОН**

**ПРОБЛЕМЫ ФОРМИРОВАНИЯ
АДМИНИСТРАТИВНОГО
СУДОПРОИЗВОДСТВА В РТ**

**PROBLEMS OF FORMATION OF
ADMINISTRATIVE JUSTICE
PROCEEDINGS IN TAJIKISTAN
REPUBLIC**

*Rahmatova Zarriна Mирзобековна,
сармуаллими кафедраи хукуки
конституционии ДДҲБСТ
(Тоҷикистон, Хӯҷанд)*

*Rahmatova Zarriна Mирзобековна,
ст.преподаватель кафедры
конституционного права Таджикского
государственного университета права,
бизнеса и политики (Таджикистан, Хӯҷанд)*

*Rahmatova Zarriна Mirobekovna, senior
teacher of the constitutional law department
under the Tajik State University of Law,
Business and Politics (Tajikistan, Khujand)
E-mail:Rakhmatova.78@mail.ru*

Ключевые слова: административная юстиция, административное судопроизводство, административный процесс, гражданское и экономическое судопроизводство, иск, обращение, заявление, публично-правовой спор

Статья посвящена исследованию проблем формирования административного судопроизводства как одной из форм осуществления судебной власти в Таджикистане. Для реализации целей и задач административной юстиции как института правового государства автор считает необходимым развивать административно-процессуальную форму судебной защиты публичных прав и свобод граждан. Анализируется гражданская и экономическая процессуальная форма рассмотрения публично-правовых споров. Делается акцент на выявление особенностей административно-процессуальной формы осуществления правосудия по публичным делам. Неоднократно обращается внимание на противоречия административно-процессуальных норм в трех кодексах – АПК РТ, ГПК РТ, КоЭС РТ и АПК АПРТ и на трудности, возникающие из-за этого в судебной практике.

Key words: administrative justice, administrative justice proceedings, administrative process, civil and economy justice proceedings, lawsuit, appeal, application

The article dwells on the exploration of the problems concerned with a formation of administrative justice proceedings as one of the forms of implementation in reference to forensic power in Tajikistan. As the author deems, in order to realize aims and goals of administrative justice as the institute of a law-abiding state one ought to develop an administrative-procedural form of forensic defence in regard to public rights and freedoms of citizens. She analyzes civil and economic procedural forms of canvassing public-legal controversies. An emphasis is laid

upon elicitation of peculiarities referring to administrative-procedural form of implementation of justice procedures associated with public affairs.

Multiple times the author draws attention to the contradictions of administrative-procedural norms between three codes – APC of TR, CPC of TR (civil-procedural code), TR ESC, (Code of Economic Justice Procedures), because difficulties rise in forensic practice due to it.

Адлияни маъмурӣ ё адолати судии маъмурӣ падидай давлати ҳуқуқбунёди демократӣ буда, баҳри пайдо намудани тарзу усулҳои самараноки ҳифзи ҳуқук, озодиҳо ва манфиатҳои субъективии хусусияти оммавӣ доштаи инсон ва шаҳрванд, шахсони воқеӣ ва ҳуқуқӣ пайдо шудааст. Муносибат ва анъанаҳои аврупоии инкишофи соҳаи ҳуқуқи маъмурӣ нисбати адлияни маъмурӣ мӯътадил, мақсаднок ва доимоамалкунанда мебошанд, аз ин лиҳоз тадқиқоти илмии соҳа низ мукаммал ва боъзтимоданд, аммо чунин ҳолат дар муносибат ва анъанаҳои замонавии давлатҳои аврупой ва осиёи собиқ Иттиҳоди Шӯравӣ, аз ҷумла дар Тоҷикистон дида намешавад. Аз ин лиҳоз зарурати тадқиқоти илмии падидай конституционии адлияни маъмурӣ ҳамчун ниҳоди воқеии давлати ҳуқуқбунёди замони мусоир мубрамии хоса дорад.

Таърих гувоҳӣ медиҳад, ки таъсис ва инкишофи падидай адлияни маъмурӣ ҳамчун қонунияти баъд аз завол ёфтани низоми тоталитарии давлатдорӣ сурат мегирад. Масалан, адлияни маъмурӣи Фаронса (трибуналҳои маъмурӣ) баъди инқилоби соли 1848 ташкил гаштаанд, судҳои маъмурӣи Олмон, Белгия ва Итолиё баъди ҷонги дуюми ҷаҳонӣ аз нав барқарор шудаанд (4 , с. 97). Пошхӯрии Иттиҳоди Шӯравӣ яке аз сабабҳои асосии таъсиси судҳои маъмурӣ дар давлатҳои назди Балтика, Украина ва Гурҷистон маҳсуб мейбад. Дар Русия ва давлатҳои Осиёи Марказӣ адлияни маъмурӣ дар шакли нав, яъне бо роҳи ба салоҳияти судҳои умумӣ ва иқтисодӣ вогузор намудани баррасии парвандаҳое, ки аз муносибатҳои ҳуқуқи омма бармеоянд, таъсис дода шудааст.

Бояд тазакқур дод, ки дар қадом шакле набошад, ҳастии адлияни маъмурӣ, на танҳо аҳамияти умумичамъияти иҷтимоӣ, балки аҳамияти ғояйӣ (идеологӣ) низ дорад. Вай ҳамчун падидай демократӣ, кафили ҳифзи ҳуқуқи инсон аз давлат буда, бо воситаи дастгоҳи расмиётву мурофиавӣ ҳуқуқу озодиҳои инсон ва шаҳрвандро аз эҳтимоли вайронкунӣ аз тарафи мақомоти ҳокимияти давлатӣ, шахсони мансабдор ва хизматчиёни давлатӣ муҳофизат меқунад (6 , с. 97). Яъне ба сифати ҳимоятгари ғояи эҳтироми қонун, эҳтироми ҳуқуқу озодиҳои инсон ва шаҳрванд баромад менамояд.

Ҷумҳурии Тоҷикистон баҳри пойдор намудани давлати воқеан ҳуқуқбунёди демократӣ, мувоғиқ намудани низом ва падидроҳои ҳуқуқӣ ба стандартҳои ҳуқуқи байналмилалий, шомил шудан ба ҷараёни ҷаҳонишавӣ ва ҳамгирии манотикӣ қӯшиш намуда истодааст. Ин имконият медиҳад, ки дар ҷомеаи тоҷикистонӣ волоияти қонун дар асоси стандартҳои мусоирӣ таъмини ҳуқуқ, озодӣ ва манфиатҳои инсон ва шаҳрванд, аз ҷумла аз вайронкуниҳои онҳо аз тарафи давлат ва мақомоти маъмурӣ пойдор бошад. Чунин ҳолат, бешак зарурат ба адлияни маъмуриро рӯи кор меоварад, ки вай дар асоси илм ва инкишофи қонунгузорӣ бояд мавқеъ ва нуфузи худро ҳамчун падидай демократитарини адолати судӣ пайдо намояд.

Бояд тазакқур дод, ки адлияни маъмурӣи Тоҷикистон ҳоло дар зинаи ташаккул қарор дошта, ҳиссаи он дар танзими муноқишаҳои шаҳрвандон ва мақомоти маъмурӣ, ки хусусияти ҳуқуқи оммаро доранд, начандон зиёд аст. Сабаб дар он аст, ки дар Тоҷикистон қаблан ва имрӯз адлияни маъмурӣ комилҳуқуқ ё судҳои маъмурӣ вучуд

надоранд. Дар иртибот ба ин нукта, пешбурди мурофиавии баррасии баҳсҳои маъмурӣ-хуқуқӣ мавқеи ягонаи худро ишғол накардааст. Меъёрҳои мурофиавии адлияи маъмурӣ танзим ва кодификатсия карда нашудаанд, онҳо дар қонунгузориҳои муҳталифи моддиву мурофиавии соҳаҳои гуногуни хуқӯқ пароканда мебошанд. Зиёда аз он, баъзе санадҳои зерконун низ меъёрҳои ба адлияи маъмурӣ хос бударо дар бар гирифтаанд (масалан, Низомномаи комиссияи Ҳукумати Ҷумҳурии Тоҷикистон «Дар бораи ҳуқуки кӯдак» (с. 2008). Низомномаи хизмати зиддинхисории назди Ҳукумати ҶТ (с.2010) ва ғ.

Айни замон қайд кардан лозим аст, ки Тоҷикистон пеш аз Русия ва давлатҳои ҳамсояи Осиёи Марказӣ кӯшиши танзими пешбурди расмиётву мурофиавии адлияи маъмуриро пеш гирифта, соли 2007 Кодекси расмиёти маъmuриro (дар оянда КРМ ҶТ) қабул намуд, ки боби алоҳидаи он ба танзими пешбурди мурофиавӣ-судии баррасии баҳсҳои хусусияти омма дошта бахшида шудааст (1). Кодекси мурофиави гражданиӣ ва Кодекси мурофиави иқтисодии Ҷумҳурии Тоҷикистон, ки соли 2008 қабул шудааст, дар бобҳои маҳсус (мувофиқан, 23, 24 ва 22) падидаҳои мурофиавии адлияи маъmuриro мустаҳкам намудааст. Ҳамин тарик дар КРМ ҶТ, КМГ ва КМИ ҶТ микдори зиёди ҳолатҳои нави концептуалӣ мустаҳкам карда шудааст, ки ба шарҳу тавзех, таъини моҳият ва хусусиятҳои падидавӣ, мурофиавию ҳуқуқии адлияи маъmурӣ ниёз доранд. Масалан, баррасии парвандаро марбут ба адлияи маъmурӣ аз тарафи судҳои умумӣ ва иқтисодӣ проблемаи чудо намудани тобеияти идории баҳсҳои ҳуқуқи оммаро ба миён овард.

Бояд тазаккур дод, ки ҳар яке аз қонунгузориҳои номбурда дар танзими пешбурди мурофиавии парвандаро, ки аз муносибатҳои ҳуқуқи омма бармеоянд, мавқеи муҳимро доранд. Ҳамзамон меъёрҳое низ мавҷуданд, ки дар танзими хусусиятҳои мурофиавии адлияи маъmурӣ ракобати ҳуқуқиро эҷод менамоянд. Масалан, дар қ.2 мод. 116 КРМ ҶТ, қайд карда шудааст, ки мақомоти маъmурӣ дар мурофиави маъmурӣ дар суд иштироккунанда метавонад парвандаро бо созиши оштии тарафҳо ба анҷом расонад, аз даъво даст қашад ё даъворо танҳо дар сурате эътироф намояд, ки ин хилоғи қонун набошад. Аммо қ.3 мод.250 КМГ ҶТ, муқаррар намудааст, ки ҳангоми баррасӣ ва ҳалли парвандаро, ки аз муносибатҳои ҳуқуқи омма бармеоянд, меъёрҳои мурофиави даъвой оид ба эътирофи даъво, даъвои муқобили даъво, тадбирҳои таъмини даъво, созиши оштии тарафҳо татбиқ намегарданд.

Чунин ихтилофҳои меъёрӣ муносибати гуногун ва нодурусти ҳуқуқи истифода-барандагон ва проблемаи амалияи судиро ба миён меоранд, ки онҳоро бо роҳи ҷорӣ намудани таҷрибай якхелai баррасии парвандаро ё тавассути тавзехоти суди болой ҳал кардан ғайриимкон буда, қабули меъёрҳои қонунии ислоҳқунандаи ягонамаз-мунро талаб менамояд. Дар ягон қонунгузории амалкунандаи Тоҷикистон мағҳуми падидавии «мурофиави маъmурӣ» оварда нашудааст. Моддаи 1, КРМ ҶТ, қайд намудааст, ки Кодекси мазкур, аз ҷумла, тартиби мурофиави маъmурiro дар суд муайян менамояд. Аммо дар моддаи 2, ки мазмуни мағҳумҳои асосии дар Кодекс истифодашударо шарҳ медиҳад, истилоҳи «мурофиави маъmурӣ» умуман вучуд надорад. Ногуфта намонад, ки дар қ.1 мод. 114 ба доираи танзими КРМ тартиби мурофиавии аз ҷониби судҳои салоҳияти умумии Ҷумҳурии Тоҷикистон баррасӣ ва ҳал намудани баҳсҳо вобаста ба муносибатҳои ҳуқуқие, ки Кодекси мазкур пешбинӣ мекунад, дохил карда шудааст. Аммо ин меъёр мағҳуми «мурофиави маъmурӣ»-ро ошкор накардааст (2).

Чунин ҳолат иштибоҳ ва норасои хеле ҷиддии қонунгузорӣ мебошад, зеро Қонуни конституционӣ мавҷудияти мурофиаи маъмуриро яке аз шакли амалигардонии адолати судӣ тасдиқ намояд ҳам, бинобар бо таври қонунӣ муайян набудани мазмун ва моҳияти ин падида қонунгузориҳои дигар, аз ҷумла КРМ, КМГ ва КМИ Ҷумҳурии Тоҷикистон бо тартиби мурофиаи маъмурӣ ба амал баровардани адолати судиро эътироф накардаанд. Масалан, тибқи 6.1, мод. 250 КМГ ҔТ, парвандаҳое, ки аз муносибатҳои ҳуқуки омма бармеоянд, мутобики қоидаҳои умумии мурофиаи судии **гражданӣ**, бо ҳусусиятҳои муқаррарнамудаи ҳамин боб, бобҳои 24, 25, 26 ҳамин Кодекс, дигар қонунҳои Ҷумҳурии Тоҷикистон баррасӣ ва ҳал карда мешаванд. Тибқи 6.1 мод.187 КМИ ҔТ, парвандаҳо оид ба мавриди баҳс қарор додани санадҳои ғайримеъерии ҳуқуқӣ, қарорҳо ва амали (беамалии) мақомоти ҳокимиияти давлатӣ, дигар мақомот ва шахсони мансабдор, ки ба ҳуқуқу манфиатҳои қонуни шахсони дар соҳаи соҳибкорӣ ва фаъолияти дигари иқтисодӣ даҳл мекунанд, аз тарафи суди иқтисодӣ аз **рӯи тартиби умумӣ бо истеҳсолоти даъвойӣ**, ки Кодекси мазкур пешбинӣ кардааст, бо ҳусусиятҳои муқарраркардаи боби мазкур баррасӣ карда мешаванд (3).

Аз қисми хотимавии диспозитсияи ҳар ду меъёри овардашудаи кодексҳо маълум мегардад, ки ҳусусияти муҳими мурофиавӣ доштани баррасии парвандаҳои баҳсҳои маъмурӣ-ҳуқуқӣ, ҳамчун аломати асосӣ ва фарқунандай мурофиаҳои судии гражданӣ, иқтисодӣ ва маъмурӣ эътироф гаштааст, аммо қонунгузориҳои номбурда бо таври мушахҳас муайян накардаанд, ки ин ҳусусиятҳои мурофиавӣ дар чӣ зоҳир мегардад ва барои чӣ онҳоро ба инобат гирифтган зарур аст. Ба андешаи мо ҷавоби саволҳои мазкуро аз мазмун ва мӯҳтавои меъёрҳои боби 23 ва 24 и КМГ ҔТ ва боби 22 КМИ ҔТ дарёфт ва онҳоро бо таври зайл гуруҳбандӣ кардан мумкин аст:

1. Вобаста аз моҳияти баҳс: а) аризаҳо дар бораи мавриди баҳс қарор додани қарор ва амали (беамалии) мақомоти ҳокимиияти давлатӣ, мақомоти ҳудидоракуни махаллӣ, шахсони мансабдор ва хизматчиёни давлатӣ; б) аризаҳо дар бораи ҳифзи ҳуқуки интихоботии шаҳрвандони Ҷумҳурии Тоҷикистон ё ҳуқуки иштирок дар раъйпурсӣ; в) аризаҳо дар ҳусуси мавриди баҳс қарор додани қарори мақомот ва шахсони мансабдоре, ки барои баррасии мавод оид ба ҳуқуқвайронкунии маъмурӣ ваколатдор мебошанд; г) дигар парвандаҳое, ки аз муносибатҳои ҳуқуки омма бармеоянд ва тибқи қонун ба салоҳияти судҳои юрисдиксияи умумӣ мансуб мебошанд.

2. Вобаста аз ҳусусиятҳои мурофиавии судӣ: а) ҳангоми баррасӣ ва ҳалли парвандаҳое, ки аз муносибатҳои ҳуқуки омма бармеоянд, қоидаҳо оид ба мурофиаи гоибонаи (боби 22 КМГ) татбиқ карда намешавад; б) ҳангоми баррасӣ ва ҳалли ин парвандаҳо меъёрҳои мурофиаи даъвойӣ оид ба эътирофи даъво, даъвои муқобили даъво, тадбирҳои таъмини даъво, созиши оштии тарафҳо татбиқ намегарданд; в) ҳангоми баррасӣ ва ҳалли ҷунун парвандаҳо суд метавонад ба маҷлиси судӣ ҳозир шудани намояндаи мақоми ҳокимиияти давлатӣ, мақомоти ҳудидоракуни махаллӣ, шахси мансабдор ё хизматчи давлатиро ҳатмӣ эътироф кунад ва ҳангоми ҳозир нашудани шахсони зикргардида онҳоро ба андозаи то бист нишондиҳанда барои ҳисобҳо ҷаримабандӣ кунад.

3. Вобаста аз меҳвари ариза: а) қадом қарор, амали (беамалии) мақомоти ҳокимиияти оммавӣ ва б) қадом ҳуқуку озодиҳои мушахҳаси шахс тавассути онҳо вайрон карда шудааст. Дар ин ҷо бояд дар назар дошта шавад, ки тибқи мод. 255

КМГ ҶТ танҳо он қарор, амали (бемалии) дастчамъӣ ё инфириодии мақомоти ҳокимияти давлатӣ, мақомоти худидоракуни махаллӣ, шахсони мансабдор ва хизматчиёни давлатӣ, мавриди баҳс қарор дода мешаванд, ки дар натиҷаи он: а) ҳуқуқ ва озодиҳои шаҳрванд вайрон шудааст; б) барои аз ҷониби шаҳрванд татбиқ намудани ҳуқуқ ва озодиҳояш монеа вучуд дорад; в)ба зиммаи шаҳрванд гайриқонунӣ ин ё он ӯҳдадорӣ гузошта шудааст ё ӯ гайриқонунӣ ба ҷавобгарӣ қашида шудааст.

4. Вобаста аз мӯҳлати мурофиавӣ ба муроҷиат ва мӯҳлати баррасӣ: а) шаҳрванд ҳуқуқ дорад бо ариза дар бораи мавриди баҳс қарор додани қарор, амали (бемалии) мақомоти ҳокимияти давлатӣ, мақомоти худидоракуни махаллӣ, шахси мансабдор ва хизматчи давлатӣ дар мӯҳлати се моҳ, ки ӯ аз вайрон гардидан ҳуқуқ ва озодиҳояш огоҳ шудааст, муроҷиат кунад. Гузаронидани мӯҳлати семоҳаи муроҷиат ба суд барои рад намудани қабули ариза асос шуда наметавонад; б) Аризаро суд дар мӯҳлати як моҳ бо иштироқи шаҳрванд, роҳбар ё намояндаи мақомоти ҳокимияти давлатӣ, мақомоти худидоракуни махаллӣ, шахси мансабдор ва хизматчи давлатӣ, ки қарор, амали (бемалии) он мавриди баҳс қарор гирифтааст, баррасӣ менамояд.

5. Вобаста аз ӯҳдадории мурофиавии суд ва иштирکчиён: а) ҳангоми баррасӣ ва ҳалли парвандашо, ки аз муносибатҳои ҳуқуки омма бармеоянд, суд бо ташабbusi ҳуд ва бо мақсади ҳалли дурусти парванди метавонад далелҳоро талаб намояд. Шахсони мансабдоре, ки талаботи судро оид ба пешниҳоди далелҳо иҷро намекунанд, ба андозаи то бист нишондиҳанд барои ҳисобҳо ҷаримабандӣ карда мешаванд; б) ӯҳдадории исбот кардани ҳолатҳои қонунӣ будани қарор, амали (бемалии) мақомоти ҳокимияти давлатӣ, мақомоти худидоракуни махаллӣ, шахсони мансабдор, хизматчиёни давлатӣ, ки мавриди баҳс қарор гирифтаанд, ба зиммаи мақомоти чунин санади меъёрии ҳуқуқиро қабулкарда, инчунин мақомот ва шахсоне гузошта мешавад, ки қарори мавриди баҳсро қабул кардаанд ё амали (бемалии) мавриди баҳсро анҷом додаанд;

6. Вобаста аз ҳусусияти ҳалли баҳс дар қарори суд: а) аризаро асоснок эътироф менамояд ва барои пурра аз байн бурдани вайронкунии ҳуқуқ ва озодиҳои шаҳрвандон ё монеаҳо ҳалнома қабул мекунад; б) суд, агар муайян кунад, ки қарор ё амали мавриди баҳс қароргирифта мутобики қонун, дар доираи ваколати мақомоти ҳокимияти давлатӣ, мақомоти худидоракуни махаллӣ, шахси мансабдор ва хизматчи давлатӣ бароварда ё иҷро шудааст ва ҳуқуқу озодиҳои шаҳрвандонро вайрон намекунад, қонеъгардонии аризаро рад менамояд.

7. Вобаста аз мӯҳлатҳои иҷроиши ҳалнома: а) нусхай ҳалномаи суд барои иҷроиш ва аз байн бурдани вайронкунии қонун ба роҳбари мақомоти ҳокимияти давлатӣ, мақомоти худидоракуни махаллӣ, шахси мансабдор ва хизматчи давлатӣ дар мӯҳлати се рӯз аз рӯзи эътибори қонунӣ пайдо кардани ҳалнома ирсол мегардад; б) мӯҳлати иҷроиши ҳалнома то як моҳ дар назар дошта шудааст, тибқи б.3 мод. 258 КМГ ҟТ, мақомот ё шахси мансабдор доир ба иҷрои ҳалнома ба суд ва аризадиҳанд бояд дар мӯҳлати на дертар аз як моҳ аз рӯзи гирифтани ҳалнома иттилоъ диханд.

Бояд тазаккур дод, ки КМИ ҟТ умуман бо тартиби истеҳсолоти даъвогӣ ҳал намудани баҳсҳои ҳусусияти муносибатҳои ҳуқуқии маъмурӣ доштаро эътироф намуда, феълан баъзе ҳусусиятҳои хоси ин парвандашо бо тарики дигар муайян намудааст. Масалан, доир ба истифодаи падидашои истеҳсолоти даъвогӣ дар бораи эътирофи даъво, даъвои муқобили даъво, тадбирҳои таъмини даъво, созиши оштии

тарафҳо, кодекси мазкур меъёри манъкунанда надорад, яъне ин падидаҳои мурофиаи гражданӣ дар мурофиаи судии иқтисодӣ қобили истифода шуда метавонанд. Ё ин, ки тибқи 6.5 –и мод.191 КМИ ҶТ ҳалномаи суди иқтисодӣ оид ба парвандҳои мавриди баҳс қароргирифтай санадҳои ғайримеъерии ҳуқуқӣ, қарорҳо ва амали (беамалии) мақомоти ҳокимияти давлатӣ, дигар мақомот ва шахсони мансабдор фавран бояд ичро карда шаванд, агар дар ҳалномаи судӣ мӯҳлати дигар муқаррар карда нашуда бошад.

Ҳамин тарик, судҳои умумӣ ва иқтисодии Ҷумҳурии Тоҷикистон дар доираи салоҳиятҳояшон адолати судиро пайваста ба муноқишаҳое, ки аз муносибатҳои ҳуқуқи омма ва дигар муносибатҳои маъмурию ҳуқуқӣ бармеоянд, амалӣ намуда, мақсад ва вазифаҳои падидаи адлияи маъмурии Тоҷикистонро ичро менамоянд, ки онҳо дар маҷмӯъ низом ва соҳтори адлияи маъмурии Ҷумҳурии Тоҷикистонро ташкил медиҳанд. Бо баробари ҳамин падидаи адлияи маъмурии Ҷумҳурии Тоҷикистон ниёз ба тадқиқоти илмии комплексӣ дошта, ҳамзамон такмили қонунгузориҳо, қабул намудани қонунҳои нави падидавиро тақозо менамояд. Дар ин кор омӯзиши таҷрибаи адлияи маъмурии давлатҳои Англия, Фаронса, Олмон, Ҷумҳурии Исломии Эрон, инчунин таҷрибаи таҳия ва қабули қонунгузориҳо марбут ба адлияи маъмурӣ, баҳусус, дар давлатҳои назди Балтика, Украина, Гурҷистон, Арманистон ва Озарбойҷон аз манфиат холӣ нест (5, с.137.).

Дар радифи такмили минбаъдаи ҳокимияти судии кишвар, аз чумла нақши адлияи маъмуриро ба назар гирифта Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон Эмомалӣ Раҳмон дар суханронии хеш бахшида ба ҷашни 20-солагии қабули Конститутсия (Сарқонуни) Ҷумҳурии Тоҷикистон 5- ноябрь соли 2014 қайд намуд, ки таҳқими минбаъдаи ҳокимияти судӣ ҳамзамон барои пешрафти соҳаҳои муҳталифи ҳаёти кишвар, таҳқими ризоияти ҷомеа, баланд гардидан обрӯву эътибори мардуми тоҷик дар сатҳи байналмиллалӣ, пойдории кишвар, таъмини қонунияту адолати иҷтимоӣ ва эъмори ҷомеаи демокративу ҳуқуқбунёд нақши муҳиму арзанда мегузорад. Бинобар он сарвари давлат таъқид дошт, ки судяҳо бояд барои мунтазам беҳтар кардани фаъолияти қасбӣ, баланд бардоштани донишҳои назариявию амалии худ кӯшиш карда, барои баррасии одилона ва саривақтии муроҷиатҳои шаҳрвандон чораҳои зарурӣ андешанд ва ҳамеша дар хотир дошта бошанд, ки рисолати аслии хизмати онҳо пойдории адолати судӣ мебошад (7).

Вожаҳои қалидӣ: ҳуқуқи маъмурӣ, адолати судии маъмурӣ, мурофиаи судии маъмурӣ, истеҳсолоти гражданию иқтисодӣ, даъво, ариза

Пайнавишт:

1. Ахбори Маҷлиси Олии Ҷумҳурии Тоҷикистон, 2007. - № 2, мод. 101.
2. Ахбори Маҷлиси Олии Ҷумҳурии Тоҷикистон, 2007. - № 3, мод. 164, 165.
3. Ахбори Маҷлиси Олии Ҷумҳурии Тоҷикистон, 2008. - № 1, қ. 1, мод.4, мод.6-7.
4. Зеленцов А.Б. Административная юстиция как форма административной юрисдикции // Материалы семинара “Проблемы административной юстиции”. -М.: Статут, 2002. – С.34-40.
5. Панова И.В. Понятия административной юстиции, административного судопроизводства, административного процесса // Материалы семинара. - М.: Статут, 2002.- С. 114-126.

6. Старилов Ю.Н. Административная юстиция. Проблема теории. – Воронеж, 1998. - 392 с.
7. Суҳанрони Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон Эмомали Раҳмон дар маҷлиси тантиавӣ баҳшида ба таҷтили 20-умин солгарди Конституция (Сарқонуни) Ҷумҳурии Тоҷикистон 5 ноябрь соли 2014// Садои мардум. № 130 (3276) аз 6 ноябрь соли 2014.

Reference Literature:

1. *Tidings of Majlisi Oli (parliament) of Tajikistan Republic.* 2007, #2, article 101.
2. *Tidings of Majlisi Oli (parliament) of Tajikistan Republic.* 2007, #3, articles 164, 165.
3. *Tidings of Majlisi Oli (parliament) of Tajikistan Republic.* 2008, #1, p.1.; articles 4, 6, 7.
4. Zelentsov A.B. *Administrative Justice as a Form of Administrative Jurisdiction.* // Materials of the seminar «Problems of Administrative Justice. – M.: Statute, 2002. – pp. 34 – 40.
5. Panova I.V. *Nations of Administrative Justice, Administrative Justice Procedures, Administrative Process* // Materials of the seminar « Problems of Administrative Justice». M.: Statute, 2002. – pp. 114 – 126.
6. Starilov Yu. N. *Administrative Justice. Problem of Theory.* Voronezh, 1998. – 392 pp.
7. *The Speech of TR President Emomali Rakhmon at the Solemn Meeting Devoted to the 20-th Anniversary of Tajikistan Republic Constitution (Principle Law) on November 5, 2014// Sadoi Mardum (The People's Voce), # 130 (3276), November 6, 2014.*